

Sygn. akt I CZ 101/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku I. M. i H. M.

przy uczestnictwie H. M., G. Ż.-B., A. W., A. S. i Miasta W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 stycznia 2014 r.,

zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 31 lipca 2013 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni I. M., wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 31 stycznia 2013 r. w postępowaniu o zasiedzenie nieruchomości. Wcześniej postanowieniem z dnia 10 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek tej wnioskodawczyni o zwolnienie jej od obowiązku uiszczenia wpisu od skargi, zamieszczony w treści skargi. W dniu 19 czerwca 2013 r. odpis tego postanowienia doręczono pełnomocnikowi reprezentującego wnioskodawczynię.

Skarga wnioskodawczyni została odrzucona, ponieważ w terminie tygodniowym od wspomnianego doręczenia opłata nie została wniesiona, a Sąd drugiej instancji po wydaniu postanowienia o oddaleniu wniosku o zwolnienie od opłaty nie był zobowiązany do ponownego wzywania skarżącej do opłacenia skargi (art. 112 ust. 3 zd. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik wnioskodawczyni wnosił o jego uchylenie i bronił stanowiska, zgodnie z którym na wnioskodawczyni nie ciążył obowiązek uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiocie zwolnienia od opłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że wnioskodawczyni złożyła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 29 lipca 2013 r., w którym odmówiono sporządzenia uzasadnienia postanowienia tego Sądu z dnia 10 czerwca 2013 r. odmawiającego zwolnienia wnioskodawczyni od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej (k. 307, 322). Zażalenie to zostało odrzucone postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2013 r. (k. 343) i postanowienie to doręczono pełnomocnikowi uczestniczki postępowania (k. 343 i 356 akt sprawy).

W rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy nie miał obowiązku sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 10 czerwca 2013 r., miał natomiast obowiązek doręczenia tego rozstrzygnięcia (art. 357 § 2 k.p.c.). Obowiązek uzasadnienia powstawałby tylko wówczas, gdyby od wspomnianego postanowienia służyło odpowiednie zażalenie.

Nie można zatem podzielić stanowiska pełnomocnika wnioskodawczyni, że nie miała ona obowiązku uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej w terminie wskazanym w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia „do czasu prawomocnego zakończenia postępowania o zwolnieniu jej od tej opłaty”. W przedmiocie zwolnienia z obowiązku uiszczenia opłaty orzekł Sąd Okręgowy jako sąd drugiej instancji, ponieważ wniosek taki złożono właśnie w postępowaniu odwoławczym (w treści skargi kasacyjnej).

Należy też zaznaczyć, że z treści uzasadnienia zażalenia nie wynika intencja uruchomienia kontroli postanowienia z dnia 10 czerwca 2013 r. przewidzianej w art. 380 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wniosek w tym zakresie musi być jednak wyraźny i jednoznacznie sformułowany we wniesionym, ogólnym środku zaskarżenia, jeżeli środek taki wnoszony jest przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2006 r., I CZ 53/06, I C 2007, z. 12, s. 49-50).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).